

NYOLCVAN ÉV

Keresztény Szemlélet

Ki ültetett, Öreg Platan ?
Platan, Arany, Batsányi, Platen ?
Mit látz éveid havasán,
bölcs Matusálem ?

Nyolcvan évgyűrű törveden
vitéz bilinc-e, hősi vért-e ?
Hogy viseljék majd könnyeden
nyomatra éve ?

Int-e ennyi névünk, Öreg,
hij nyolcvan év még van-e hátra
mielőtt frist, leantómeq
jél a világra ?

Ahd Te állsz, már tudható
valami a még várhatóból.
Öz koronátra hull a hó —
mit várz a sorstól ?

Te sejtés war, Soszémlelő,
ari: belelátz a homályba,
a kötből mi suhan elő,
miféle babka ?

Ábrák villognak és jelek
Kilenc kanyarban a Folyónak;
E orran már megfejtették,
mielőtt elmosódnak.

Hogy mi les sánk: új főszelem,
ismét új szelgen, új Relepe?
Mit süg a tiv, a bölcsölem,
nagyaján Elme?

Az útra indulók a part
pereméről messzebbre látanak.
Van-e értelme, les-e majd,
a folytatásnak?

Fóslat: mit sirt zeng, lomb susog.
Van-e remény, Agg, ezt zizeg di.
Vagy nyakunkon már a hurok,
jobb nem sietni?

Rázd meg zöld füstöd! Az, aki
szet, éti, mit zúg a sirtfal;
s ha van füle, tud hallani.
Az Téjed is hall.

Lakatos István